

– **Къде е границата между умът и сърцето?**

– (пауза) Ето, вие дълбоко в сърцето си имате една топлина и имате едно силно (набляга) желание нещата да се случат, но през ума ги анализирате. Ако не анализирате през ума, че има СЪЗДАТЕЛ, как можете да разберете през сърцето си, че ТОЙ е във вас? Всичко трябва да бъде и на ниво ум. Затова казвам: Всеки от вас има вяра, макар и неговата си, но вярата се възпитава. Тя се тренира.

– **Какво означава това?**

– Означава (набляга) тренирай ума си във вяра, за да имаш вяра! С ума си вярващият вижда БОГ навсякъде. Вижда ГО във всяко дърво, във всяко творение около себе си. Когато развиеш това качество да виждаш БОГ в небето, в земята, в хората, тогава те обзема онази вяра, която определяте като *непоколебима*. Тази вяра не ти дава съмнението, че БОГ съществува. Това е вярата, за която казвате, че мести планини.

– **Значи не бива да отделяме сърцето от ума. Трябва през ума да разбираме, докато през сърцето да усещаме?**

– Точно това е. А какво казва вашата религия – *ти трябва да вярваш*. Но какво означава това? А други „духовни“ хора твърдят: *Отвори сърцето си!* Добре, но когато го отвориш, ако не притежаваш инструментите на ума, като логика и анализ, какво и кого ще допуснеш да влезе в него. БОГ е във всеки човек. Всеки човек ГО познава. Вижте ГО. Откривайте ГО. Виждайте хората и ги анализирайте, като виждате БОГА в тях и преценявайте докъде е ТОЙ и откъде натам е човекът. БОГ ли извършва това деяние или човекът. Там, в този анализ, ти ще разбереш другия. Там, в този анализ, ще започнеш да разбираш и себе си. Да разбираш кое убеждение в теб не съответства вече на БОГА в теб и трябва да бъде трансформирано.

– **Значи енергията, преминала през сърцето, трябва да премине през ума, но през един изчистен, дисциплиниран ум, за да може да се заземи?**

– Да. Когато казвам да изолираш ума, означава да изолираш погрешните убеждения в него и да ги замениш с нови, които съответстват на твоята Божествена същност.

– **Но какво точно е вярата?**

– Разбиране. Вярваш, че има СЪЗДАТЕЛ, но започваш и да анализираш всичко, което съставлява твоя живот. Всичко, с което си изпълнил своята сфера на възприемане. Често пъти вие смятате догмата за вяра. Четете например библията и я следвате стриктно, смятайки това за вяра. Не, това е (набляга) *приписване на вяра*, въз основа на това четене.

– **Значи изключването на ума те хвърля в догмата?**

– Да, и те провокира да извършваш безумия в името на БОГА.

– **Как да тренираме ума?**

– С умствен, но и с физически труд. Това възпитава вярата, която имаш в сърцето, и вярата, която имаш в ума. Възпитани, те се синхронизират и създават един нов поглед върху света. Тогава идва мъдростта и онова блаженство, което наричате *нирвана*. Когато виждаш над всичко, ти живееш в едно състояние на пълно сливане със СЪЗДАТЕЛЯ. За такива хора казват, че не са от този свят. Ето, към това състояние, стъпка по стъпка, ви вода сега.